

TORONYIRÁNY

XV. 35.

2021. augusztus 29.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 22. vasárnap

Szeptember 3. Nagy Szent Gergely pápa és egyháztanító

A farizeusokban az elfogultság és a gyűlölet nagyobb, mint a készség arra, hogy az Istentől kapott figyelmeztetést mérlegeljék. Az ilyen magatartás a vallásosság csődje és szomorú karikatúrája. Minden intézmény beleeshet ebbe a hibába, ha vakon fenn akarja tartani önmagát, s nem azt nézi, hogy mi lenne igazi rendeltetése. Jézus nem azért jött, hogy törvényt alkosson, hogy előírásokat adjon, hanem azért, hogy az emberi szellemet felemelje Isten gondolatához és így megneemesítse. A vallási és erkölcsi magatartást abban foglalja össze, hogy szeretni kell Istent és embertársainkat. Ezt a parancsot sem elméleti normának szánta. Ő maga bemutatta, hogy az Atya szeretetéből hogyan következik az emberek szeretete. A törvény betűje mögé rejtőzve már sok kegyetlenséget vittek végbe az emberek, s még gyakrabban álcázták vele szívük keménységét. Jézus ezért az Isten országát nem törvényekbe foglalta bele. Az Isten országa ott van, ahol az ember magára ölti az ő gyermekének lelkületét, s az Atya irgalmának, megértésének hordozója lesz a világban.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- 1. MTörv 4,1-2.6-8** Mózes a pusztában az ígélet földje felé vándorló választott népnek kihirdeti Isten parancsait, útmutatásait.
- 2. Jak 1,17-18.21b-22.27** Jakab apostol arra figyelmeztet, hogy a felülről, Istentől jövő tanítást ne csak hallgassuk és befogadjuk, hanem váltsuk tettekre.
- 3. Mk 7,1.8.14-15.21-23** Jézus képmutatóknak nevezi az álszent, kötözködő, csak a külsőségekre figyelő farizeusokat.

Vita a farizeusokkal

A szakasz kezdetén farizeusok és írástudók gyűlnek Jézus köré, mégpedig Jeruzsálemből. Jövetelük célját nem ismerjük meg közelebbről, de megállapításuk és kérdésük (2. és 5. vers) arra utal, hogy esetleg vizsgálódó céllal érkeztek. A 3-4. versekben az evangélista magyarázatot fűz a zsidó szokásokhoz, hogy minden olvasója tisztában legyen a vitatott témával. Jézus ellenfeleinek kérdésére szokatlanul hosszú feleletet ad, mégpedig előbb hozzájuk (6-13), azután a néphez (14-16), végül a tanítványokhoz (17-23) intézve szavait. Az ismétlések álláspontjának kifejtését és nyomatékosítását célozzák.

Jézus azokkal vitázik a vallás lényegéről, akik többször ellene fordultak, s akik majd halálra adják őt (vö. 3,6.22; 10,33; 14,1). A Jeruzsálemből érkezett írástudókkal olyan stílusban beszél, ahogy majd később is tárgyal velük. A Szentírásra hivatkozik (vö. már a 2,25-26-ot és 4,12-t), amellyel kifejezetten a jeruzsálemi vitabeszédekben foglalkozik majd (11,15-12,40). Polemikus hangvétele azonban azzal is kapcsolatba hozható, amit az elbeszélő a tanítványok hibájául rótt fel: most a szív tisztátalanságáról beszél általánosságban, de a szív keménységéről volt és lesz szó a tanítványokkal kapcsolatban is (vö. 6,52; 8,18). Jézus ebben a beszédben nem beszél a szív lehetséges átalakulásáról. Az Isten országának befogadása, a bűnbánat és megtérés azonban kétségtelenül összefügg ezzel. Jézus keményen bírálja a farizeusok magatartását. A 6-7. versekben Izajás prófétára hivatkozik (Iz 29,13), mégpedig olyan módon, hogy ennek szavaival egyfajta külső, kiüresedett vallásosságot, illetve az isteni parancsokat helytelen, önző értelmezését ostromozza. Isten parancsa helyébe az emberek tanítása kerül. Jézus a következőkben háromszor is kijelenti, hogy ellenfelei „nem tartják meg”, „semmibe veszik”, illetve „érvénytelenítik” Isten szavát (8., 9., 11. versek). Vádjait a 9. versből példákkal szemlélteti, amelyek a Törvény magvát, a tízparancsot érintik. Jézus ilyen kemény szavakkal csak a 3,22-30 szakaszban beszélt a Szentlélek elleni bűnökről. Beszéde az ún. *vituperatio* kategóriájába sorolható, ahhoz a beszédűpushoz, amely minden szempontból megsemmisíti beszédpartnerét. Nem szabad elfelejtenünk, hogy Jézus olyan prófétai kritikához csatlakozik, amely Izraelen belül kritizálja Iz-

raelt. Jézus tehát a választott népről beszél, ugyanakkor semmiképp nem ítéli el annak egészét, beszéde inkább a megtérésre, legalábbis a „maradék visszatérésére” irányul. A beszédhelyzet szerint a Jézust és tanítványait kritizáló farizeusok és írástudók, a választott nép korabeli vezetői azok, akik ellen Jézus felszólal.

A törvénytudók vallásosságának általános bemutatása után Jézus konkrét példán szemlélteti helytelen gyakorlatukat (9-13). A tízparancsolatot érvényes vonatkoztatási pontként említi, majd ezzel szembeállítja beszélgetőtársainak szóbeli magyarázatát. A szülők tiszteletét megkívánó 4. parancsolatot említi (Kiv 21,17; Lev 20,9), majd egy ezzel kapcsolatos visszaélést. A *korbán* arám szó felajánlást, vallásos ajándékot jelent (vö. Lev 2,1.4.12.14).

Jézus ellenfelei a fejezet kezdetén elhangzó kérdés után már nem szólalnak meg. Az elbeszélő előbb az ellenfelekkel szembeni szavakat, majd a tömeghez és a tanítványokhoz intézett tanítást rögzíti. A téma többszörös felvetése, a közbevetett kérdések és válasz eszköz arra, hogy Jézus tanítása további nyomatékot kapjon. A 14-15. vers szerint Jézus visszatér a vallásilag tiszta étkezés kérdéséhez, s alapelveként fogalmazza meg, hogy semmilyen étel sem teheti tisztátalanná az embert. A 15. vers kizárólagos fogalmazása („kívülről semmi sem kerülhet be az emberbe, ami beszennyezhetné”) aforizma jelleget kölcsönöz a mondásnak, amely a korabeli vallásos közmeggyőződésnek tökéletesen ellentmond. A tisztaság olyan belső értéknek számított, amelyet védeni kellett a kívülről érkező tisztátalansággal szemben, s amelynek valamiképpen fizikai, nem pedig erkölcsi jellege volt. Jézus a következőkben erkölcsi síkra tereli át a beszédet, s ezzel a tisztaságnak is új értelmet ad. Hogy az ember testi mivolta része erkölcsiségének, természetesen vitán felül áll.

A 20. vers mindenesetre még egyszer megfogalmazza azt, amit Jézus tanítványainak a tisztaságról és tisztátalanságról tudniuk kell, most már lényegében függetlenül az addigi ellenfelektől. Azok a bűnök, amelyeket Jézus felsorol, előbb a tízparancsolat „második táblájára”, tehát a felebarát iránti szeretetet szabályozó parancsokra vonatkoznak, majd az utolsó három fogalom inkább Istennel szembeni vétkeket nevez meg. A bűnök listája hasonlít azokhoz, amelyeket az Újszövetségben másutt is olvasunk (Róm 1,29-31; Gal 5,19-21; 1Pt 4,3).

Jézus kritikája a farizeusok és írástudók egész vallásosságát érinti. Az evangélium eddigi elbeszélései már megmutatták, hogy Jézus kész megérinteni a leprást (1,41), együtt étkezni a nyilvános bűnösökkel (2,15-17), pogány földre lépni (5,1-20), érintkezni a vérfolyásos asszonnyal (5,25-34). Tetteivel Jézus már áthágtá a Lev 11-15 előírásait, amelyek a tiszta és tisztátalan számos esetét különböztetik meg. Tanítása a pogány világgal párbeszédet folytató fiatal keresztény közösség számára azt üzenté, hogy nem kell tartania magát a zsidó tisztasági előírásokhoz. Ugyanakkor azok az erkölcsi normák, amelyeket megfogalmaz, megfelelnek annak, ahogy a zsidóság a pogányokat kritizálta erkölceik miatt (vö. pl. 1Kor 5,1). Jézus általános szándéka nyilvánvalóan nem valamiféle ítélet kimondása vagy valamilyen teljesen új vallásosság megalkotása volt. Az Isten országának eljövetele Isten ígéretének megvalósulásával, illetve az embernek a Szövetség Istenébe vetett feltétel nélküli bizalmával valósult meg, amelynek megfelelő bevezetése nem a törvény elvetése, inkább radikális értelmezése, egyes esetekben pedig megváltoztatása volt. Jézus szavai kihívást jelentettek annak a közösségnek is, amely az Újszövetség tanúsága szerint még hosszan vitatta, hogyan tekintszen az ószövetségi törvényre egy megváltozott, jobbra pogány környezetben.

Gál Ferenc

Boldog család (6.)

Néhány szabály a szabályokról

Egy nevelő gondolatai a szabályokról

„Ugyanolyan édesanya vagyok, mint a többi. Egy édesanya, aki szinte minden este látja serdülő korú gyermekeit elmenni hazulról és nem lehet benne biztos, hogy viszontlátja őket. Rendszerint miután elbúcsúzom tőlük azzal, hogy: »Sziaztok! Ne gyertek későn és vigyázzatok magatokra!”, felöltik bennem az a nyugtalanító és fájdalmas kérdés, hogy egyáltalán visszajönnek-e? Igen, talán viszontlátom Öket, na de hogyan? Mikor? Hánykor? Kikkel voltak az este? És aki a kocsit vezette, milyen állapotban volt? Esetleg ivott vagy füvezett? Ez idáig szerencsés vagyok. Mindig hazatértek, bár előfordult, hogy csak reggel négykor, ötkor vagy hatkor. És mi, szülők otthon várjuk őket! Van amelyikünk ugyanúgy elalszik a napi munka fáradalmaitól kimerülve, és van, akinek nem jön álom a szemére és a sötétben éberben várja, hogy végre meghallja azt az áldott zajt, amikor a kulcs megfordul a zárban. Hazaért! Már szinte reggel van, az éjszakát átvirrasztottad, de a fiad otthon van!

Élet ez egyáltalán? És vajon meddig fog még ez így menni? Mi, szülők meddig tudjuk még visszatartani indulatainkat és dühünket? És aztán jönnek a végeláthatatlan veszekedések, sértődések, prédikációk, kesergés és zsarolás... Hol rontottuk el? Miért kapjuk ezt gyermekeinktől cserébe azért, hogy megpróbáljuk megadni nekik mindazt, ami nekünk hiányzott? A gyermekeink tőlünk szabadságot kaptak és tiszteletet; megbíztunk bennük. A beléjük vetett bizalmat viszont a legteljesebb nemtörődomséggel viszonzták, a tiszteletet megtagadták tőlünk. Mi már csupán csak arra vagyunk jók, hogy kielégítsük szükségleteiket, kiszolgáljuk őket; hát erre a szintre süllyedtünk! A szabadság pedig pusztá önzéssé alakult bennük. Nem létezik senki és semmi, aki fontosabb lenne náluk. Nincs többé kötelesség, csak jogok. A család, az érzélem, a szív... ezek számukra mind nem fontosak. Mint nevelők megbuktunk!”

Sok szülő szerint a kudarcot csak szigorú neveléssel lehet elkerülni, akkor is, ha ez a nézet félreértéseket szülhet. Nem arról van szó, hogy a gyerekeket egy adott viselkedésre kell kényszeríteni, hanem erős, bizalmat, tiszteletet, szabadságot megérdemlő utódokat kell nevelni, vagyis szilárd alapokkal kell őket ellátni. És ezzel újra visszatértünk a szabályokhoz.

Képtelenség az olyan gyermeket megnevelni, aki nem érez kötelességet a családjával szemben. A kisgyermek a családi légkörnek és a szülői példának köszönhetően kötelességtudattal nő fel, és ebben segítenek a szabályok is, amelyek erős alapként szolgálnak, emlékeztetik a szülőkre és felidéznek azok szeretetteljes gondoskodását akkor is, amikor fizikailag nem lehetnek vele. A szabályokat már csecsemőkortól kezdve meg kell ismertetni a gyermekkel. Természetesen a nevelést nem lehet tizenkét éves korban elkezdni.

Törekedjünk a lehető legkevesebb szabályra! Az életnek ezen a területén a kevesebb több. Ha sok a szabály, a gyerekek nem fognak rá emlékezni, idegesek lesznek és meg fogják keseríteni a szülők életét, ha azok megpróbálják betartani a rendet. A szabálynak konkrét célra kell irányulnia. Általánosságban véve fontos elkerülni azt, ami fizikai, érzelmi vagy társadalmi szempontból káros lehet a serdülő számára, és támogatni kell mindazt, ami segíti a kamaszt jelentős célok elérésében. Aki felelős életet él, az nemet mond arra, ami árthat neki és elfogad mindent, ami építő jellegű.

Minél világosabb egy szabály, annál jobb. A kétértelműség zavart okoz nemcsak a kamaszok, hanem szüleik számára is. Azt a kérést, hogy: „Rendes időben gyere haza!”, a két fél másképp értelmezi. Ezzel szemben az már világos utasítás, hogy: „Érj haza 22.30-ra!”, a kamasz így is megszegheti a szabályt, de annak jelentésével kapcsolatban nem keletkezik félreértés. Ha az utasítás egyértelmű, a serdülő tisztában van azzal, hogy mikor szegi meg és megpróbálhatja eltitkolni, hogyha tévedett. Igazolhatja azt is, hogy nem követett el hibát vagy megindokolhatja, hogy miért tette, de minden esetben tisztában van vele, hogy áthágta a szabályt. Ha viszont az utasítás félreérthető, ellenkezni fog a szüleivel, ha azt állítják, hogy nem tartotta be. A kevésbé világos szabályok vitákat idéznek elő és a serdülők hajlamossá válnak jelenet rendezni és mesterien színlelni.

A szabályok legyenek igazságosak és arányosak, amennyire csak lehetséges. Ez a legnehezebben teljesíthető feltétel, mivel a szülők és gyermekeik másképpen gondolkoznak az igazságosságról. Egy olyan párbeszédben, ahol minden szereplő nyitott és megpróbálja megérteni a másik fél álláspontját, megegyezésre lehet jutni arról, hogy mi a „helyes”.

A serdülő szenvedéllyel éli meg az igazságosság kérdését, elemzi az értékeket, az erkölcsöt, a logikát, az ésszt és az értelmet. Ha megsértik igazságérzetét, haraggal válaszol. Ha a szülő félbehagyja a vitát, önkényesen alkot szabályokat és nem néz szembe kamasz gyermeke haragjával, az úgy fogja érezni, hogy elutasítják, és ennek következtében megharagszik a szülőre. Ezzel szemben mindenképpen meg kellene hallgatni a gyerek véleményét az igazságosságról, amikor szabályt alkotunk. Ha a kamasz elismeri, hogy az utasítás jogos, valószínűleg nem fog fellázadni, amikor a szülők alkalmazni próbálják.

A szabályok megszegése mindig vonjon maga után következményt. Fontos, hogy ez mindig következetes legyen és határozzuk meg még mielőtt a szabályt áthágta volna valaki. Szeretettel és úgymond sportszerűen kell érvényre juttatni utasításainkat úgy, hogy a gyerek nyugodt szívvel mondhasa barátainak, hogy: „Ma nem tudok veletek tartani, otthon van dolgom”.

Amikor a szavak számítanak.

A ritmus keresése

Fegyelem - egy szó, amitől kiütést lehet kapni... ritmus - jobb, sokkal ismerősebben hangzik a gyerekeknek, sokkal közelebb áll lelki világukhoz és nem kevésbé kötelező érvényű.

Egy másik alkalommal már említettem, hogy a fegyelem szó érzékenyen érint, mert nem az együttélés szabályai betartásának szent és sérthetetlen igényét idézi fel bennem, hanem inkább annak a kockázatát, hogy az otthon légköre egy laktanyához hasonlít. A korlátok közé szorítás gondolata is elborzaszt, mert ily módon akaratlanul is kiolthatjuk természetes életkedvüket.

Annak érdekében, hogy a probléma megoldása során elejét vegyük a feszültségnek és az ellentmondásoknak - melyek elkerülhetetlenül is megnövelik a nevelés során a hibázás lehetőségét (és ennek következtében a szülői büntüdatot) -, megpróbáltam újrafogalmazni a kérdést a láthatatlan szótár segítségével, amely magába zárja a családi szókinccset és amely megmondja, hogy miféle identitást és élményt próbálunk megélni nap mint nap.

(Folyt. köv.)

Bruno Ferrero - Marianna Pacucci

Vasárnapi jegyzet

Utakon titok-lesőben

A hegyi erdőlak erkélyéről éjfél tájt néztük az augusztusi csillagokat. Millió fénypont közt az Androméda-köd tejszín-sugárvonulatát, fölöttünk a Göncölt, a Nagy Medve hét legfényesebb csillagát. A fiatal szociológus, matematikus hosszabb szünet után megjegyezte: – Micsoda távolságok, gyönyörködünk, és nincs közünk hozzájuk. Aztán a szimuláció elméletéről kezdett beszélni, relatív világunkról, amely mégis keres egyetlen biztos fénypontot. A teremtésről is szó esett, a Teremtőről, a vallás kozmikus élményéről.

Próbáltam magamban elhelyezni a hallottakat, a folytonos bizonytalanság-érzésben a számítástechnikai csúcstechnológia csodáját, amely tán azért csoda, mivel relációs helyzetet produkál, s holnap már túllépi mai önmagát, elméleti léteret produkál, amely végül mégis a teremtés isteni valóságához segít közelebb. Mintha a technika is arra figyelmeztetne, hogy az anyag csupán másodrangú. Einstein jött szóba, aki ekként nyilatkozott egyszer: „A vallás kozmikus élménye a természettudományos kutatás legerősebb és legnemesebb motívuma. A misztikum élménye a legmélyebb és legmagasabb érzés, amire képesek vagyunk. Egyedül csak ebből eredhet igazi tudomány. Ha ez az érzés idegen, ha valaki már nem tud csodálkozni, nem képes elveszíteni magát a tiszteletben, az lelkileg máris halott. Annak tudása, hogy a kikutathatatlán valóban létezik, s hogy a legmagasabb igazságként és a legnagyobb szépségként nyilatkozik meg, amiről nekünk csak halvány sejtelmünk lehet – ez a tudás és ez a sejtelen minden igaz vallásosság magja. Az én vallásosságom egy magasabb természetű végtelen szellemi lény alázatos imádásában áll, amely lény apró részletekben ad hírt magáról, s e részleteket mi a magunk gyöngye és elégtelen érzékeivel föl tudjuk fogni. Ez a mély, érzésszerű meggyőződés egy magasabb gondolkodó erő létezéséről, amely erő a kikutathatatlán világmindenségben lesz kézzelfogható, ez adja istenképzetem tartalmát.”

Sziporkáztak fény-szenyezetenül a csillagok. Kis részletet rajzolt ki az erdőből a hold. A némaságban éreztem a jelenlétet, melyet a művészet sem tud pontosan kimondani. Maradtam Aquinói Szent Tamásnál: *Imádlak áhitattal, Isten: rejtelem.*

Harmadnap Késmárk és a tátrai táj együttes hatásában elevenedett meg újra a csillagmező éjszakai motívuma, amely óriási csúcsok távlatában még feljebb emelt. Magasságok: folyton nyugtalanító-várakoztató ormok mélységében a régi fogalmazású litánia-fohászkodás rejtezik: „Jézus szíve, az örök halmok kivánsága”. Hajnalban néztem a város-háttér csipkés-havas vonulatát, meg a Thököly vár reneszánsz pártázatát, melyek a látványban úgy jelentkeznek, mint a művészet és a természet szerves együttese. Erről Goethe írta:

*Mint ezer csillag sorában
Az egy Istent érezem,
Van a művészet honában
Szintén egy nagy értelem:
S nem egyéb az, mint igazság,
Melyet szépség átölel,
Mely nem fél, hogy elnyomhassák,
S ha elnyomták, szárnyra kel.*

Thököly Imre sírjától valamiféle derével a Szent Kereszt titulusú templomba zarándokoltam, a híres szárnyas-oltárhoz. Az úrhajlék azt az időszakot idézi, amikor keresztes lovagok őrizték a Krakkó, illetve Szilézia felé vezető poprádi útvonalat. Az oltár Golgota-képe cseppet sem drámai; – kék hátterével, csillagokkal, angyalokkal maga a legnagyobb dráma után. Megállított a szentély négyszakaszos boltzata is. Az ablaknyílásokon a fény középre tart. Hogy lehet? Valaki – látva tanácstalanságomat – mellém lépett, úgy tűnt, „szakmabeli”. Fölfelé mutatott: – Látja? A gótikus oldalhajóik, meg a főhajó azonos magasságúak, kiegyenlítődnek az arányok, és a fény így kerül középpontba.

Főderengett valami a fény doktora, Szent Ágoston Vallomásából. Itthon leltem meg: „Mit szeretek, mikor Téged szeretlek? Testi szépséget? Múlt báját? Ezt a barátságosan szemembe ragyogó fényt? Sokféle hangnak összesimuló, édes zengzetét? Virágok, kenetek, fűszerek illatát? Mannát? Mézet? Ölelésre hívogató tagokat? Nem. De mégis valami fényt, hangot, illatot, valami eledelt és ölelést szeretek, mikor Istent szeretem, mert ő fény, hang, illat, eledel és ölelés az én belső világomnak. Ott olyan fény ragyog lelkekre, amelyet semmi hely be nem fogadhat.”

Aki ezt a gótikus templomot tervezte, tán a Párizs melletti Szent Dénes apátság szentélyének ismeretében készítette el rajzait, miközben a francia apátra, tervezőre: Sugeriusra gondolt, aki a fényt hívta segítségül, hogy „az emberek megközelíthessék a természetfölötti valóságot” – miként Török József történész írja.

A templom déli főkapuján léptem ki a szabadba. A káprázatos kapun. Elgondolkodtam: titkok mentén a részletek még jobban kiemelkednek. Rejtélyük a gyermeki látásra irányul. Erre Bonnefoy, a modern francia így reagál:

*Látni, amint a gyermek lát, egy követ,
Egy fát, egy gyümölcsöt,
A lugast a tető alatt,
A madarat, amely rászáll az érett fűrtre.*

És a kaput, amely nem a kinti világra nyílik.

† Tóth Sándor

hírek információk

A házasságról, a nők szerepéről és a melegek kapcsolatáról beszélgetett augusztus 20-án öt vallási vezető az új zsinagógában. Tokics Imre Hetednap Adventista Egyház tanszékvezető egyetemi tanára, Kondé Lajos a Szeged-Csanádi Egyházmegye pasztorális helynöke, Kendrusz Attila a Szegedi Zsidó Hitközség vallási vezetője, Juhász András a Kálvin Téri Református Egyházközség lelkesze, valamint Gál Tamás a Magyarországi Krisna-tudatú Hívók Közösségének helyi közösségi vezetője egyetértett abban, hogy házasság csakis nő és férfi között jöhet létre, a kapcsolatban pedig Isten a harmadik személy. Elhangzott az is, hogy a házassággal visszavonhatatlanul a másíknak ajándékozzuk az életünket és ezáltal a legdrágább kincsünket. Ezért a katolikus egyházban nagy figyelmet fordítanak a házasulandók felkészítésére, arra, hogy a párok testben, lélekben és gondolkodásban is megerősövede mondják ki a holtodiglan holtomiglan-t. A házasság legnagyobb sikere pedig az, ha Istent szerető gyermeket tudnak nevelni a szülők.

Tisztelegve Magyarország védőszentje, Szűz Mária előtt a zalalövői Áldott Kereszt Egyesület országos Mária-zarándoklatra indult, mely augusztus 21-én Szegedet is érintette. A Székesegyházban Kiss-Rigó László püspök köszöntötte a cigány zarándokokat és Isten áldását kérte rájuk. A csoport tagjai Szegedről a Békés megyei Szarvasra vitték tovább keresztet, a zarándoklat pedig szeptemberben, a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus idején ér véget Budapesten.

A Szeged-Csanádi Egyházmegyei Karitás zanszergyűjtési akciót hirdet rászoruló gyermekek javára. Augusztus 31-ig, hétköznapi 9-14 óra között várják az új vagy újszerű füzeteket, írószereket, tiszta, jó minőségű tolltartókat, iskolatáskákat a Csongor tér 12. alatt található Karitás irodába.

Jubileumi tanévnyitó ünnepséget rendez augusztus 31-én, 16 órától a Dugonics András Piarista Gimnázium, Alapfokú Művészeti Iskola és Kollégium közössége. A 300. tanévnyitó Veni Sancte szentmisét a Székesegyházban celebrálják.

A „Legyetek jók, ha tudtok” című játékfilm sokak számára kedvessé tette Néri Szent Fülöp életét. Azt az egyháztörténelmi korszakot, valamint a derűs életű szent sugárzó egyéniségét mutatja be „A mennyországot választottam” című kétrészes játékfilm, melyet az újszegedi plébánián (Torontál tér 4) vetítenek két részletben. A kétszer másfél órás mozifilm első részét szeptember 2-án, második részét 9-én 19 órától láthatják az érdeklődők. A szervezők minden korosztály számára ajánlják ennek a vidám és tanulságos filmnek a megtekintését.

Gubás Gabi Jászai Mari-díjas színművész Teljes lényeddel című önálló estjével várja a közönséget a Dóm Művészeti Szalon. A 2020 tavasz/nyár évadjának elmaradt, a Thália Színházban folyamatosan nagy sikerrel játszott darab Polcz Alaine életéről szól. Az előadások szeptember 4-én, szombaton 16 és 19 órákor kezdődnek a Szegedi Dóm Látogatóközpontban.

Az estre a korábban megváltott bérletek is érvényesek. A 16 órai előadásra korlátozott számban még kapható jegy, melynek ára 3.500 forint. Belépők válthatók a Szegedi Dóm Látogatóközpont jegypénztárában keddtől-vasárnapig 9 és 17 óra között.

Tanévnyitó szentmisére várják szeptember 5-én, fél 9-kor a Belvárosi Plébánia közösségéhez tartozó diákokat és tanáraikat a Székesegyházba. A plébánia munkatársai kéri a gyerekeket, hogy az alkalomra hozzák magukkal szimbólumként az iskolatáskájukat, mert a liturgia keretében Isten áldását kéri az egész tanéves munkájukra.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye hívó közösségének tagjai közül több ezren utaznak a szeptember 5-én kezdődő Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus különböző programjaira. Sokan a Forráspont Ifjúsági esten vesznek részt, legtöbben a pápai záró szentmisére zarándokolnak. A világeseményről gyakorlati információk az alábbi oldalon található: iec2020.hu/hu/hirek-sajto/gyakorlati-informaciok-ek-en-valo-reszvetelhez. A program és a liturgikus füzet elérhető a iec2020.hu/hu/kongresszus oldalon.

A Szent Gellért Fórumba érkezik szeptember 7-én a Hungarikum Gálakonzert. Az Operettissima szervezésében megvalósuló esemény nemzeti értékeinket, tradícióinkat, büszkeségeinket, vagyis hungarikumainkat a népzene, az operett, az opera, a magyar nóta és a világzene segítségével mutatja be. Az este 8 órákor, a Szent Gellért Fórumban kezdődő előadáson olyan neves művészek lépnek fel, mint Miklósa Erika, Fischl Mónika, Kállay Bori, Oszvald Marika, Szendy Szilvi, Bangó Margit, Boncsér Gergely, Molnár Levente, Jávorkai Brothers és Nikola Parov. Az esten közreműködik többek között a Magyar Állami Népi Együttes, valamint a Szegedi Szimfonikus Zenekar. A Szeged-Csanád Egyházmegye a jegybevételt jótékonyági célra, a Gemma Központ javára ajánlja fel. Belépők a [jegy.hu](https://www.jegy.hu) rendszeren keresztül (<https://bit.ly/3xVeRzB>), illetve a szegedi Tourinform irodában (Széchenyi tér 12.) 2.000 forintért vásárolhatók. A belépés érvényes jegy, valamint a védettséget igazoló kártya (18 év felett), vagy mobil applikáció és fényképes személyazonosító okmány felmutatásával lehetséges.

Fotóanyaggal vesz részt az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus kísérő programjában a Szeged-Csanádi Egyházmegye Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltatója. A Vigadóban jelenleg is megtekinthető, Ezerarcú szeretet elnevezésű kiállítás a katolikus egyház karitatív tevékenységét, annak történelmi előzményeit és napi gyakorlatát mutatja be. Képzőművészeti alkotások, dokumentumok: régi újságcikkek, plakátok, hanganyagok, filmek és fotósorozatok ábrázolják világegyházi és hazai vonatkozásaiban az egyházi szolgálatot, a gondoskodás fontosságát, szerepét. Közöttük ott van a gyermekvédelmi gondoskodásban nevelkedőkről gondoskodó Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató és a vele szorosán együttműködő civil szervezet, az ÁGOTA® Alapítvány tevékenységét bemutató, hús fényképből álló sorozat is. A tárlat augusztus 3-án nyílt meg a Pesti Vigadóban (1051 Budapest, Vigadó tér 2.), és szeptember 19-ig tekinthető meg, naponta 10-től 19 óráig.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Kozma Gábor,
Szeberényi Klára, † Tóth Sándor
Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.